

РЕШЕНИЕ

№ 13170

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12890**
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 -178 АПК.

Образувано е по жалба на П. Н. К. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] чрез адв. Г. М. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 3 против Заповед № 512/26.11.2024г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.„б“ от ЗДвП, издадена от С. С. – полицаи в група ООР сектор ОП в 09 РУ при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца и на осн. чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП временно е отнето свидетелство за управление на МПС №283984050.

С жалбата е направено на основание чл. 166, ал. 4 вр. ал.2 от АПК искане до съда да постанови спиране на предварителното изпълнение на процесната заповед №512/26.11.2024г за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП. С Определение №28322/27.12.2024г , на основание чл.166, ал.4 вр. ал.2 от АПК вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП искането е оставено без уважение.

Жалбоподателят чрез пълномощник оспорва Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №512/26.11.2024г. на полицаи в група ООР, сектор ОП в 09 РУ при СДВР, упълномощен със заповед №513-з-6400/2023г на директор на СДВР, с която му е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б. „б“ вр. чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП-временно отнемане свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени. Счита,че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон,както и в противоречие с преследваната цел, за която се прилагат принудителни административни мерки. Според жалбоподател заповедта е преждевременно издадена, като не са

били налице предпоставките на чл.6, ал.9 от Наредба №1 от 19.07.2017г и резултатът от техническото средство не е годно доказателство за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози. Пояснява, че след като е нормативно установено, че резултатът от кръвната проба е определящ, когато резултатът от дрегера е оспорен, е необходимо фактът управление на МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози да е установен с надлежно доказателство – протокол за химико-токсикологично изследване, за да се наложи ПАМ по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП. Счита, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като фактът, че жалбоподател е управлявал след употреба на наркотични вещества или техните аналози не е доказано с надлежните доказателства.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата, моли съдът да уважи същата с аргумент, че ПАМ е предварително издадена и едва на датата на изготвяне на ХТЕ се установява по безспорен и категоричен начин извършване на административно нарушение, по подробни аргументи, развити в писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът полицейски сектор ОП в 09 РУ при СДВР С. Т. С. редовно призован за производство не се явява и не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 512/24-4332-006603 от 26.11.2024 г. на полицейски С. С. в група ООР, сектор ОП в 09 РУ при СДВР, оправомощен със Заповед №513-з-6400/2023г на директор на СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171, ал.1, т.1 б. „б“ от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС№[ЕИК],но не повече от осемнадесет месеца, считано от датата на отнемане.В заповедта е посочено,че на 26.11.2024г. против П. К. е съставен АУАН с бланков №GA 1076120, за това,че на същата дата около 13:10ч управлява МПС Сузуки суифт с табели с рег. [рег.номер на МПС] в г. С., ж.к. Л. срещу блок 407 след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство DrugTest 500 STK с идентичен номер ARRM-0036, предназначен за едновременно, качествено доказване за наличието на до 8 анализирани вещества от човешката слюнка на наркотични вещества или техни аналози, който в 13:20ч в проба 00213 е отчела положителен резултат за употреба на канабис. На водач е връчен талон за медицинско изследване до ВМА с номер 311503 за управление на МПС след употреба на НВТА, както и седем броя стикери серия A104588.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 26,11,2024г. Жалбата до съда е постъпила на дата 10.12.2024 г. по пощата,поради което е и допустима.

По делото са приети жалбата и административната преписка, представена от СДВР, Девето РУ с писмо вх.№34173/20.12.2024г, а именно АУАН серия GA №1076120 от 26.11.2024г, ЗПАМ №512/26.11.2024г, Талон за изследване №311503, Протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози от 26.11.2024г, Резултат от Дрегер ДръгТест 5000, А.-0036 от проба №213 от 26.11.2024г в 13:20ч, Протокол[ЕИК]-1310000 за сервизна проверка на Д. Тест 5000 А.-0036 и годност на техническото средство в срока на валидност на проверката 12 месеца от дата 11.04.2024г, справка за промяна регистрацията на МПС, докладна записка до Началник на 09 РУ СДВР от 26.11.2024г, мотивирана резолюция №24-4332-М003294 от 29.11.2024г, справка картон на водач, Заповед №513з-4536/31.05.2022г, Заповед

№513з-8422/31.08.2023г, Заповед №513з-6400/07.07.2023г, Заповед №8121з-1632/02.12.2021г, удостоверение №513р-6598/21.01.2025г, писмо от ВМА от 24.03.2025г, с което е представена експертиза по ДП №3384 ЗМК 1920/2024г по описа на 09 РУ СДВР относно изследване за наличие на наркотични вещества в биологични проби от П. Н. К., а именно Съдебна Химикотоксикологична/Токсикохимична/ експертиза рег.№ П-3008/24.03.2025г

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – полицаи в група ООР сектор ОП в 09 РУ при СДВР, явяващ се полицейски орган по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно приложената Заповед №513з-6400/2023г на Директор на СДВР, Заповед №513з-8422/31.08.2023г и Заповед №8121-з-1632/02.12.2021г. Съгласно писмо рег. №513р-7363/22.01.2025г С. С. заема длъжност полицаи в група ООР сектор Охранителна полиция към 09 РУ при СДВР, за което е представено и удостоверение №513р-6598/21.01.2025г.Ето защо и неоснователно е твърдението на жалбоподателя на нищожност на заповедта за налагане на ПАМ.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП. При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване. В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства,въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият стори това по убедителен начин. От приетите писмени доказателства по преписата се установява че на 26.11.24г в 13:10ч в [населено място], ж.к. Л. срещу блок 407 жалбоподателят е управлявал л.а. Сузуки С. с [рег.номер на МПС] , собственост на Г. К., като водачът е изпробван с техническо средство ДръгТест 5000 с фабричен номер ARM0036 за управление на МПС след употреба на НВТА, който в 13:20ч в проба 00213 е отчетел положителен резултат за употреба на канабис. На водача не е спорно, че е връчен талон за медицинско изследване до ВМА №311503 за управление на МПС след употреба на НВТА, както и седем броя стикери серия А104588.Тази фактическа обстановка се потвърждава както от съдържанието на АУАН № 1076120/26,11,2024г,който жалбоподателят е получил без възражения и е подписал същия. Фактическата обстановка се потвърждава и от резултата от Drugtest 5000 ARRM-0036 с проба 213/стр.19/,който е отчетел позитивен резултат за канабис.Процесният Drugtest 5000 ARRM- 0036 е бил подложен на метрологичен контрол/стр.20/ на дата 11,04,2024г със срок на валидност 12 месеца ,съгласно протокол №202450720-

1310000/11,04,2024г,т.е отговарял е на техническите изисквания. На жалбоподателя е издаден и талон за медицинско изследване № 311503, връчен му в 14.15 часа на 26,11,2024г,с който му се указва да се яви във ВМА до 45 минути/стр.17/.В приложението към него – стр.11 ясно се сочи,че при проверката оспорваният е бил във възбудено състояние,с воднисти/блестящи очи със забавена реакция на светлина. Жалбоподателят подписал протокола без възражения. С оглед на изложеното не се откриват сочените от жалбоподателя процесуални нарушения при издаването на процесната заповед.

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; Законодателят изрично е предвидил, че при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи,че на дата 26,11,2024год. П. Н. К. е управлявал моторно превозно средство, след употребата на наркотични вещества или техни аналози -употреба на канабис. Горното е установено след изпробване на водача с техническо средство Дрегер Дръгтест 5000 с посочения в ЗППАМ фабричен номер, така и от изготвената Съдебно химикотоксикологична/токсикохимична/ експертиза рег №П-3008/24.03.2025г., съгласно която е доказана употреба на наркотично вещество тетрахидроканабинол от изследваното лице П. К..Т.е налице са всички изискуеми от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ. Не се споделят възраженията в жалбата, че ЗППАМ е преждевременно издадена преди изготвяне на СХЕ от ВМА. Не е спорно, че жалбоподател в хода на проверката е изпробван с техническо средство Дрегер Дръгтест 500, като в 13:20 часа е отчел положителен резултат на проба №00213 за употреба на канабис. Следователно към момента на издаване на ПАМ лицето е било изпробвано с тест, резултатът от което се потвърждава и от медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване във ВМА. Законодателят изрично е предвидил, че в случаите, когато е извършено изследване с тест и изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл.174, ал.4, установените стойности от изследването на кръвната проба или изследването с доказателствен анализатор са определящи. В случая няма несъответствие между стойностите, установени с теста и тези, установени от СХЕ, поради което ЗППАМ не се явява незаконосъобразна, като преждевременно издадена, което да обосновава нейната отмяна. Горното би било приложимо в хипотеза, при която с теста е установено наличие на наркотични вещества или техни аналози, а в последствие от доказателствения материал, даден за установяване с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване се установи липсата на употреба на наркотични вещества или техни аналози, като именно тогава резултатът от извършеното с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване ще е определящ и ще се приеме, че ЗППАМ,

издадена само въз основа на направения в хода на проверката тест с техническо средство с положителен резултат за употреба на наркотични вещества или техни аналози е преждевременно издадена. Нито в жалбата, нито в другите доказателства по делото е направено възражение, че водачът е бил на медикаментозно лечение, приемал е предписани лекарства и др., които да влияят/да опорочат резултата от отчетената с техническото средство проба за употреба на наркотични вещества или техни аналози. В жалбата е посочено, че не са налице предпоставките на чл.6, ал.9 от Наредба №1 от 19.07.2017г, поради което и резултатът от техническото средство не е годно доказателство за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози. Доводът е неотносим към предмета на спора. Съгласно сочената норма в приложимата редакция ДВ, бр. 81 от 2023г Отказът на лицето да попълни, подпише или да получи талона за изследване се установява с подписа на един свидетел. Не е спорно, че в случая не е налице отказ на лицето да попълни, подпише или да получи талона за изследване, за което е било необходимо да фигурира подпис на един свидетел. Налагането на ПАМ по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП изисква наличието на две кумулативни предпоставки: адресатът на заповедта да управлява МПС и при извършване на проверката на това лице да бъде установено, че същото е под въздействие на наркотични вещества – в процесния случай и двете предпоставки са налице, жалбоподателят е управлявал МПС, като едновременно с това е установено както с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, така и с техническо средство Дрегер Дръгтест, че е бил под въздействие на наркотични вещества или техни аналози.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за законосъобразност на оспорения административен акт, приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по [чл. 146 от АПК](#). Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона.От изложеното по горе става ясно,че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби-чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП.

С оглед на всичко изложено по-горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на П. Н. К., [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] чрез адв. М. против Заповед № 512 от 26.11.2024 г. на полицаи в група ООР, сектор ОП в 09 РУ СДВР С. С. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.б от ЗДвП.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172 от ЗДвП.

СЪДИЯ: